

Front a l'invasio catalanista que estan sofrint les escoles del Regne de Valencia i, sobre tot, front al terrorisme cultural que ve perseguint als nostres fills i que a poc a poc tracta de que perguen la seua identitat propia de valencians, hem creat este senzill manual on, qualsevol pare, per molt de desconeiximent que tinga de la llengua i ortografia valenciana, podra detectar facilment si en l'escola que ha triat per a que s'eduque a son fill se respecta la seua condicio valenciana o si, pel contrari, se li està ensenyant a parlar i escriure català baix l'amorfa denominacio de «valencià».

No es una atra la rao que'ns ha mogut a posar en les teues mans este senzill manual: l'imperiosa necessitat de salvar l'identitat del Regne de Valencia, format per les provincies d'Alacant, Castello i Valencia, salvant la seua Llengua Valenciana autentica, tal com la parla el poble, com la parlaren els nostres antepassats i com volem que la parlén els nostres fills.

Lo atre, a tu, com a pare o tutor, te correspon. Vela per a que ton fill se senta orgullós de tu que saberes lluitar valentment en pro de la seua entranyable essencia valenciana.

Ensenya-li que ser valencià i tindre consciencia de l'Historia del nostre Regne, es grau molt important en l'escala de valors humans.

Ensenya-li que la nostra llengua es unica i diferent de la d'atres pobles espanyols, com a unica i diferent a unes atres llengües romanç es la llengua espanyola.

Inculca-li l'amor d'Alacant, Castello i Valencia i que deprença a no permetre que no res, ni ningu, embrute el seu historial de bon valencià.

Quan hages conseguit que eixe fill se senta orgullós dels valencians que vixqueren i moriren per seguir sent-ho hauras aportat el teu granet d'arena a la continuïtat del Regne i hauras conseguit el teu mes clar objetiu.

Viure en el Regne
de Valencia es un orgull;
ser valencià, un honor.

Les grafies valencianes son:

a, b, c, ç, ch, d, e, f, g, h, i, ig, j, k, l, ll, m, n, ny, o, p, q, r, rr, s, ss, t, u, v, x, y, z.

Farem unes aclaracions simples d'aquelles grafies i dígrafs, pels quals distinguirém les normes conegudes com a Normes d'El Puig (valenciana) i la normativa de Pompeu Fabra (catalana).

S'escriu CH i no X o TX:

Normes d'El Puig (valencià)

chic
pancha
orchata
puncha
flecha
coche
racha

Normes Fabra (català)

xic
panxa
orxata
punxa
fletxa
cotxe
ratxa

A final de paraula, en el so de CH s'escriu el dígraf IG, a excepcions de noms propis que la tenen per tradició en el so de K. Però no mai X o TX.

Normes d'El Puig (valencià)

Elig
Barig
despaig
gavaig

Normes Fabra (català)

Elx
Barx
despatx
gavatx

La CH no es un dígraf exclusiu del castellà, com se fa creure pels catalanistes. Entrà en la península ibèrica en el segle XI com a galicisme. En la lliteratura clàssica valenciana trobem la CH: la paraula chic apareix en Tirant lo Blanch en el capítol 450, en «Spill», p. 112, en el «Vita Christi», capítol 65 i en numerosíssims exemples i altres paraules.

La X en valencià té una pronunciació diferent a la CH: bruixa, Xabea; també s'escriu en el so de Ks: examen.

La TX no es un dígraf replegat per les Normes d'El Puig

S'escriu J, G, i no TG, TJ:

En el Regne hi ha una zona central que parla «apichat». Aço vol dir ensordiment. Un valencià de la zona sur o nort del Regne, no pronuncia **jove** o **girar**, com els de la zona apichada que pronuncia «chove» o «chirar». Estes, com atres paraules, encara que els apichats les pronuncien en «ch», s'escriuen en J, o G, pero no mai en TG, o TJ, que son digrafs catalans.

<u>Normes d'El Puig (valencià)</u>	<u>Normes Fabra (català)</u>
me <u>g</u> e	metge
fe <u>g</u> e	fetge
form <u>g</u> e	formatge
pl <u>g</u> a	platja
mi <u>g</u> a	mitja

La grafia ll (l geminada en el punt volat al mig) es un invent de Pompeu Fabra, el normalisador de l'ortografia catalana. En valencià escrivim, obedint a la pronunciació actual i classica, la l simple.

<u>Normes d'El Puig (valencià)</u>	<u>Normes Fabra (català)</u>
se <u>l</u> leccio	seleccion
co <u>l</u> lectivitat	col·lectivitat
al <u>l</u> udir	alludir
il <u>l</u> egal	il·legal
co <u>l</u> lege	col·legi

La T i la Z s'escriuen juntes en paraules en que es pronuncien les dos consonants: dotze, tretze, batzoles i unes poques mes.

Com a dígraf TZ no s'escriu mai. En els verps que en castella acaben **-izar**, en valencià s'escriuen en **-isar**, i no mai en «itzar»:

Normes d'El Puig (valencià)

normalisar i normalisacio
realisar i realisacio
organisar i organisacio

Normes Fabra (català)

normalitzar i normalitzacio
realitzar i realitzacio
organitzar i organitzacio

En valencià distingim entre Y i I:

La Y te un valor consonantic (com en castella); i la I te un valor vocalic. Les dos apareixen en la tradició escrita valenciana. L'ortografia catalana ha suprimit la Y, pero la valenciana no la rebuja.

Normes d'El Puig (valencià)

Foyos
Alborya
feya
duya
Benifyo

Normes Fabra (català)

Foios
Alboraia
feia
duia
Benifaio

A final de paraula s'escriu la Y en noms propis que la tenen per tradició: com Alcoy i no Alcoi.

No utilisarem la J en el so consonantic de Y com:

Normes d'El Puig (valencià)

yo
ya
proyecte

Normes de Fabra (català)

jo
ja
projecte

Son paraules que no se usen en el valencià actual:

- aquest, aquesta, aquestos, aquestes
- altre, altra, altres
- nosaltres, vosaltres, llurs
- aqueix, aqueixos

Les paraules correctes corresponents son:

- este, esta, estos, estes
- atres, atra, atres
- nosatres, vosatres, seus (o nosatros, vosatros)

Indicarem una llista de paraules que apareixen en els texts de tendència catalanista:

Valencià

servici
jui
llinaje
vesprada
primavera d'hivern
hui
menut
creïlla
hui
desset

Català

servei
judici
cognom
tarda
tardor
avui
petit
patata
vuit
disset

dihuit
deneu
dumenge
espill
colp
cult
imposts
València
mig
bolleti
fesols
deposit
deport

divuit
dinou
diumenge
mirall
cop
culte
impostos
València
medi
butlletí
mongetes
diposit
esport

L'us de la preposició «amb»:

La paraula **amb** es un invent de Pompeu Fabra. En el valencià clàssic es troba **ab** (mai **amb**), y en la actual diem **en** (equivalent al castellà **con**).

Es molt freqüent llegir en alguns llibres o cartells de caracter pancatalaniste, la flexio verbal tal com s'escriu i es pronuncia en catala, lo qual indica molt poc de respecte a la fonetica valenciana.

<i>Valencià</i>	<i>Catala</i>
sigu	sigui
servix	serveix
torne	torni
produixen	produeixen
patixen	pateixen
constituïxen	constitueixen

En valencià la terminacio -ESA, va evolucionar a -EA

<i>Valencià</i>	<i>Catala</i>
tendrea	tendresa
vellea	vellesa
pobrea	pobresa
riquea	riquesa
bellea	bellesa
altea	altesa

En valencià tenim les terminacions ISTE (masculi) i ISTA (femeni)

<i>Valencià</i>	<i>Catala</i>
artista-artista	artista
organiste-organista	organista
dentiste-dentista	dentista
socialiste-socialista	socialista

N'hi ha certes terminacions típiques valencianes (i mes etimològiques, que encara se conserven), front a les catalanes que'ns trobem en publicacions de tota classe:

<i>Valencià</i>	<i>Catala</i>
homens	homes
vergens	verges
margens	marges
termens	termes
ravens	raves
cafens	cafes

